

Barraca de vinya de la tina la Solitària

Talamanca

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Pista forestal Viladordis-Talamanca km 6, 08279 Talamanca
Emplaçament: Pista forestal Viladordis-Talamanca. Un cop creuem el riu seguim uns 1500m i la trobem la dreta

Coordenades:

Latitud: 41.72537
Longitud: 1.89174
UTM Est (X): 407822
UTM Nord (Y): 4619878

Classificació

Número de fitxa: 08277-195
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XVIII-XIX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Tot el conjunt es troba en un estat de deteriorament degut al creixement de la vegetació i al seu estat d'abandonament.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00008
Fitxes associades:
[Tina la Solitària](#)
Autoria de la fitxa: Quim Serdà i Manau
Data de registre de la fitxa: dj., 10/05/2007 - 02:00

Descripció

Barraca de vinya que es localitza a l'est de la tina Llobregat. És de planta rectangular amb 2,05 m d'ample i 1,7 m de llarg. És una construcció feta amb pedra seca. La coberta i la part superior dels murs han desaparegut. El gruix de les parets és de 50 cm. La porta d'entrada és de 65 cm d'amplada, presenta un encaix al muntat dret i s'ha perdut la llinda que la conformava. A l'interior hi trobem quatre amagatalls, tots ells de grans dimensions; al parament sud, un de 40 cm d'ample per 60 cm d'alt i 30 cm de fondària; al parament oest, un de 20 cm d'ample per 20 cm d'alt i 20 cm de fondària; al parament nord, un de 60 cm d'ample, i al parament est, el darrer, amb 60 cm d'ample i 40 cm de fondària. El conjunt de la barraca es troba en un estat força deteriorat. AADD (2005:165-166)

Història

En el cas del Bages, la presència de barraques està íntimament relacionada amb el conreu de la vinya. Tot i que actualment la vinya ha quedat reduïda a unes àrees molt concretes, la comarca compta amb una llarga tradició vinícola. Hi ha estudis que ens parlen de la importància de la vinya en aquesta zona durant l'època romana i medieval. La continuïtat d'aquest conreu i la seva importància queden palesos pels nombrosos testimonis que encara queden presents. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, més en el pla que en els altiplans, que arribarà fins al s. XIX. Superada la crisi de la fil·loxera, el conreu de la vinya recuperarà el nivell productiu anterior a la crisi fins a principis del segle XX, quan el reclam de noves inversions en el camp vitícola comportà l'abandonament de terres per part d'un gran nombre de petits pagesos. El conreu de la vinya requeria una contínua presència del pagès al vinyar, fet que comportava la necessitat de disposar d'un lloc proper on aixoplugar-se o guardar les eines, més si tenim en compte que sovint hi havia una distància considerable entre la peça de conreu i la residència del pagès. La majoria de barraques tenen les parets interiors completament fumades, la qual cosa sosté la idea que servien com a aixopluc davant dels possibles canvis climàtics. Les magnífiques condicions tèrmiques que ofereixen l'interior de les barraques devien ésser una bona compensació dels rigors del sol estival, i també un lloc segur on esperar a recer el final d'un temporal. A part d'aquestes utilitzacions més genèriques, hi havia tot un seguit de funcionalitats més específiques que no es poden deixar de banda. El pagès, adaptava les construccions de pedra seca a les seves necessitats, les quals podien variar molt segons l'època, el lloc o el conreu. Als municipis bagencs del Pont de Vilomara, Talamanca i Mura, les barraques s'adossaven a les tines que hi havia a prop dels camps. A més de refugi servia per protegir l'accés a la tina per la part inferior. Les barraques bagenques presenten uns trets molt uniformes. El material bàsic és la pedra utilitzada gairebé sense treballar. Només en els llocs més destacats de la construcció, com les cantoneres, llinda o obertures es retallen les arestes dels blocs. Les barraques bagenques destaquen sobretot per la seva simplicitat. Són de dimensions reduïdes si les comparem amb les construccions més meridionals o baleàriques. La planta és quadrada o circular i d'un sol habitacle. SOLER (1994:22)

Bibliografia

AA.DD (2005). Tines a les valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet. SOLER i BONET, Josep (1994). Les barraques de vinya. Les construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

